

РЕШЕНИЕ

№ 7121

гр. София, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8658** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община

Образувано е по жалба от Б. С. С. ЕГН 5903096381 от [населено място], [улица], вх.Б ет.3, ап.7 чрез адв.С. М. със съдебен адрес за призоваване – [населено място], [улица], ет.2, кантора №3 срещу принудителна административна мярка – „принудително преместване на ППС, без знанието на неговия собственик, приложена на 16.08.2021г. от длъжностно лице – старши инспектор в Столичен инспекторат в Столична община – В. В. Д. по отношение на л.а.“Пежо 206“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Б. С., паркиран в [населено място], [улица]

В жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на така наложената ПАМ. Навеждат се съображения, че ПАМ е издадена от орган, при липса на необходимата компетентност за това. Твърдяното нарушение, извършено от жалбоподателя не може да се квалифицира в нито една от хипотезите на чл.171 т.5 от ЗДвП. Сочи се, че автомобилът не е бил паркиран на терен, част от зелената система на СО.

Развива подробни съображения, обуславящи липсата на материалните предпоставки за налагане на процесната ПАМ. Моли се за нейната отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. С. М. от САК. Претендира направените по делото разnosки, за които представя списък.

Ответникът – В. В. Д. –старши инспектор в Столичен инспекторат към Столична

община, в съдебно заседание не се явява лично, представлява се от юрисконсулт Т., който оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.08.2021г. в 12,45 часа, жалбоподателят Б. С. С., паркирал управлявания от него автомобил „Пежо 206“ с ДК [рег.номер на МПС] на бул.Св.К. О.“ в близост до № 2.

Според ответника мястото на паркиране било част от зелената система на Столична община и с паркирането било извършено нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7 от Наредбата за организация на движението на територията на столична община /НОДТСО/.

За така паркираното МПС, на 16.08.2021г с разпореждане в устна форма издадено от В. В. Д. – служител в Столичен инспекторат към СО, на длъжност „Старши инспектор“, е била приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 5 от ЗДвП „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик“.

Представена е Докладна записка № 011941/16.08.2021г. /л. 35 от делото/, изготвена от ответника В. Д., издал процесната ПАМ, до Директора на Столичен инспекторат към СО. В нея е посочено, че на 16.08.2021 г. в 12:45 часа лицето е разпоредило принудително преместване на автомобила на жалбоподателя марка „Пежо 206“ с ДК [рег.номер на МПС] , който е бил паркиран на бул.Св.К. О.“ в близост до № 2 в нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО.

На оспорващия е издаден Ф. за глоба № ОД-020244/16.08.2021г. /л. 9 от делото/ от Д. Б. - старши инспектор в СИ към СО, за това, че на 24.11.2015 г. около 12:35 часа, в [населено място], [улица] 12,45 часа е извършил нарушение - движение и паркиране на л.а. МПС марка „Пежо 206“ с ДК [рег.номер на МПС] върху терен, който е част от зелената система на Столична община, с което е нарушил чл. 28, ал. 1, т. 7 и чл. 44 от НОДТСО.

Със заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 г. /л. 11 от делото/, издадена от кмета на СО, на основание чл. 53 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община (НИПОЗССО), чл. 28, ал. 1, т. 7, чл. 44, ал. 1 и чл. 54 от НОДТСО, чл. 167, ал. 2, т. 1 и чл. 168, чл. 170 и чл. 189 от ЗДвП и чл. 44, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), е разпоредено служителите на Столичен инспекторат към СО да осъществяват контрол по спазване разпоредбите свързани с навлизане, спиране или паркиране на МПС в обектите на зелената система на СО, съгласно НИПОЗССО и НОДТСО (т.1), като принудителното преместване на неправилно паркираните МПС в обектите по т. 1 от заповедта се извършва от [фирма], по нареждане на служителите на Столичен инспекторат (т.2). Разпоредено е директорът на Столичен инспекторат с писмена заповед да определи длъжностните лица от Столичен инспекторат, което да осъществяват дейностите по т. 1 и т. 2 от заповедта.

В настоящото производство е представена Заповед № ССИ19-РД56-129 от 24.09.2019 г. на директора на Столичен инспекторат, с която в изпълнение на т.3 от заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 г. на кмета на Столична община и на основание чл. 7, ал. 3, т. 1 от Правилника за организацията и дейността на Столичен инспекторат, е определен В. В. Д. –старши инспектор в Столичен инспекторат за длъжностно лице от Столичен инспекторат, съгласно т. 2 от заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 на кмета на СО, който ще нарежда принудително преместване на неправилно паркираните

ППС в обектите по т. 1 от заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 на кмета на СО, да съставя докладни записки и да съставя актове за установяване на административни нарушения по извършени административни нарушения, отнасящи се до неправилно паркирани ППС, съгласно НОДТСО, с работно място специализирани паркинги на Центъра за градска мобилност ЕАД.

Представена е длъжностна характеристика за длъжността „старши инспектор“ в административната структура на Столичен инспекторат към СО /л. 18 от делото/, утвърдена от директора на Столичен инспекторат към СО, с която В. Д. е запознат на 20.09.2019 г.

Като доказателства по делото са приложени 4 бр. фотоснимки /л. 21-24 от делото/.

С цел установяване на точното място на паркиране на МПС, по отношение на което е била приложена процесната ПАМ, от жалбоподателя в съдебно заседание са представени 4 броя цветни снимки, които са приети като доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената ПАМ, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че същата не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

Доколкото липсва изрично посочване в закона кой орган е компетентен да приложи процесната ПАМ, то следва да се приеме, че същият следва да е от кръга на субектите по чл. 168, ал. 1 от ЗДвП и чл. 120 от НОДТСО. Съгласно чл. 168, ал. 1 от ЗДвП длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Съгласно чл. 120 от НОДТСО контролът по спазването на правилата за паркиране, както и дейността по принудително преместване на неправилно паркирани ППС може да се осъществява и от служби за контрол, определени с писмена заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от Закона за движението по пътищата.

Видно от посочените по-горе разпоредби кмета на СО разполага с правомощието да определи длъжностни лица, които да прилагат ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“. Видно от Заповед № РД-09-631 от 13.04.2010 г. издадена от кмета на СО и Заповед № ССИ19-РД56-129 от 24.09.2019 г. на директора на Столичен инспекторат, издателят на оспорената в настоящето производство ПАМ – В. В. Д. -старши инспектор в Столичен инспекторат към Столична община е оправомощен да нарежда принудително преместване на неправилно паркираните МПС в обектите на зелената система на СО.

Нормата на чл. 53 от Наредба на столичен общински съвет за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на столична община /НИОИЗССО/, определя кои са компетентните органи за установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания за нарушения на тази наредба. Санкции за неправилно преминаване и паркиране на МПС в зелени площи се налагат по НОДТСО – чл. 53, ал.

6 от НИПОЗССО. Следователно , препращането на чл. 53, ал. 6 от НИПОЗССО към НОДТСО следва да се тълкува, че се прилагат санкциите уредени в Глава 5, Раздел II Санкции при неправилно паркиране, където в чл. 142 е предвидена санкция за движение и паркиране в зелени площи.

Разпоредбите на чл. 171, ал. 1, т. 5 от ЗДвП и на чл. 118 ал. 1 и ал.2 от НОДТСО обаче не дават възможност за прилагането на ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“, само поради факта, че същото е паркирано в обектите на зелената система на СО, ако не са изпълнени визираните в хипотезиса на тези правни норми предпоставки. Това е така ,тъй като посочената ПАМ не може да бъде прилагана произволно, а само в предвидените от закона случаи (чл. 23 от Закона за административните нарушения и наказания).

Случаите, при които може да се налага процесната принудителна административна мярка са изчерпателно посочени в чл. 171, т. 5 от ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано правилно, но обстоятелствата налагат неговото преместване или е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Разпоредбата на чл. 118 от НОДТСО възпроизвежда текста на чл. 171, т. 5 от ЗДвП, като е добавена още една хипотеза, при която се прилага „принудително преместване“ - в случаите когато е паркирано неправомерно на специално обозначено място, предназначено за паркиране на ППС превозващи хора с увреждания. Принудителните административни мерки са вид административна принуда, като прилагането им е израз на осъществяването на диспозицията на правната норма. Затова, за да бъде законосъобразно прилагането на мярката „принудително преместване“ е необходимо да бъде осъществена някоя от хипотезите на чл. 171, т. 5 от ЗДвП. В случая не е изпълнена нито една от тези предпоставки. Приложената в конкретния казус принудителната административна мярка „принудително преместване на паркирано пътно превозно средство“ във връзка с посочено нарушение във фиша за наложена глоба с № 020244/16.08.2021г./ лист 9 от делото/, а именно чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО не е предвидено изрично в хипотезата на чл. 118, т. 2 от посочената Наредба.

ПАМ са форма на изпълнителна дейност, чрез която се дава легален израз на държавната принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи. По своята правна същност те са актове на държавно управление от категорията на индивидуалните административни актове и следва да бъдат подчинени на принципа на законност, както по отношение на издаването им, така и по отношение на изпълнението им. Спазването на изискванията за законност при издаване на акта е гаранция за законосъобразността на самата мярка. Принудителните мерки трябва да бъдат прилагани само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи, компетентният орган не може да ги налага произволно; те трябва да са точно посочени в правната норма и да се прилагат по реда и начина, предвидени там; като издаването им трябва

да е в съответствие с целта на закона, по който са предвидени. Самите материалноправни норми, с които се предвиждат такива мерки, подлежат на стриктно и ограничително тълкуване, доколкото визираните в хипотезиса им предпоставки са с изключителен характер и прилагането им засяга директно и безусловно правната сфера на адресата. В този аспект е недопустимо прилагането на ПАМ на основание, което не е изрично уредено в закона. Безспорно, чл. 44 от НОДТСО предвижда паркирането на пътни превозни средства на територията на Столична община да се извършва само на разрешените, определени и обозначени за това места. Нормата на чл. 28, ал. 1, т. 7 от НОДТСО въвежда забрана за паркиране на МПС върху зелени площи, но не предвижда възможност за прилагане на процесната ПАМ при нарушаване на тази забрана. Следва да се отбележи, че и към момента на прилагане на ПАМ и към настоящия момент в законодателството липсва възможност същата да бъде приложена спрямо МПС паркирано в обектите на зелената система на СО само на това основание.

Очевидно в случая не са налице хипотезите посочени в чл. 171, т. 5, б. „а“ и б. „в“. от ЗДвП, доколкото не се твърди автомобилът да е бил паркиран правилно и да са съществували някакви обстоятелства, наложили преместването му., както и факта, че процесния автомобил, управляван от жалбоподателя е паркиран в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението; Видно от приетият снимков материал, на мястото на което е паркиран автомобилът, както и в близост до това място липсва поставен неподвижен пътен знак, указващ принудително преместване на паркирано МПС.

Административният орган не е доказал при условията на пълно и главно доказване фактическите основания за издаване на процесната ПАМ, като не са ангажирани доказателства дали е налице хипотезата на б. „б“ – доказателства, че мястото, на което е паркирано МПС е обозначено с неподвижен знак предупреждаващ принудителното му преместване, нито дали е създавало опасност или е правило невъзможно преминаването на другите участници в движението. Твърдения в тази насока, както и доказателства не са представени от административния орган.

Съгласно чл. 168, ал. 2 от ЗДвП органите, които извършват принудително преместване на пътни превозни средства, са длъжни да укажат предварително чрез съответните знаци местонахождението на преместеното пътно превозно средство. Не са представени никакви доказателства за изпълнение на това законово задължение. Не са представени доказателства, че при налагането на ПАМ е уведомено районното полицейско управление, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство, каквото е изискването на чл. 171, т. 5, б. „б“ от ЗДвП и чл. 118, т. 2 от НОДТСО. С оглед разпределението на доказателствената тежест в процеса съобразно чл. 170, ал. 1 от АПК ответникът е следвало да докаже горепосочените обстоятелства, което не е сторено.

Предвид всичко изложено, така оспорената в настоящото производство ПАМ се явява незаконосъобразна, като наложена в противоречие с материалния закон и с неговата цел.

С оглед изхода на спора и при съобразяване с разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, Столичен инспекторат към СО следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените разноски в размер на 710 лв - заплатеното в брой адвокатско

възнаграждение в размер на 700 лв. и заплатена държавна такса в размер на 10 лева. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото осъществената правна помощ се състои в изготвяне на жалбата, участие в съдебно заседание и ангажиране на допълнителни доказателства. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 61-ви състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Б. С. С. от [населено място], [улица], вх.Б ет.3, ап.7 чрез адв.С. М., принудителна административна мярка по чл.171 т.5 от ЗДВП преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик, приложена на 16.08.2021г. от длъжностно лице - В. В. Д. - старши инспектор в Столичен инспекторат към Столична община, по отношение на л.а.“Пежо 206“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Б. С..

ОСЪЖДА Столичен инспекторат към Столична община да заплати на Б. С. С. ЕГН 5903096381от [населено място], [улица], вх.Б ет.3, ап.7 сумата от 710 /седемстотин и десет лева/лв, представляваща направени по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ: